

Zamyslenia na týždeň po 3. nedeli po Svätej Trojici 2017

Nedeľa 2. júla 2017 – 3. nedeľa po Svätej Trojici

Piesne: ES č. 628, 231

Text: 1J 1, 5 – 2, 6

„Ale ak chodíme vo svetle, ... máme spoločenstvo medzi sebou a krv Ježiša, Jeho Syna, nás očisťuje od každého hriechu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Pohľad na hviezdnatú oblohu nás naplní úžasom nad Božou stvoriteľskou mocou. Podobne ako filozofa E. Kanta či básnika J. Kollára. V ich dobe nočná obloha poskytovala nebeské divadlo, za akým dnes musíme vycestovať do najodľahlejších končín zeme, kde tzv. svetelný smog neosvetľuje oblohu a umožňuje pozorovať ju v jej nádhere. Zdá sa, že človek trpí dôsledkami svetelného smogu z pozemských svetiel navonok aj vnútorne. Oslepený falošnými svetlami tohto sveta nevidí skutočné a pravé svetlo Božej lásky, ktorá sa k hriešnemu svetu skláňa v Spasiteľovi Pánovi Ježišovi Kristovi. Tak ako farizeji a zákonníci nechápe, že Božia láska zjavená vo zvesti evanjelia prináša nový život aj naoko strateným. Tak o tom svedčia podobenstvá o stratenej ovci, stratenom peniazi a márnoträtom synovi. Ježiš v nich deklaruje Božiu vôľu smerujúcu k záchrane hriešnikov. Farizeji sa mali uvidieť v obraze samospravodlivého brata, ktorý sa hneval na otca za láskavé prijatie márnoträtníka. Aj dnešní kresťania sa potrebujú uvidieť v zrkadle Božieho slova. Zobrazuje nás v pravom svetle, aby sme sa videli tak, ako žiada dnešný svätý text. Nie ako slnká, ktoré sú zdrojom svetla, ale ako planéty, ktoré odrážajú svetlo, ktoré na ne dopadá. Pre svoju hriešnosť nemáme vlastný zdroj svetla, ale máme svetlo lásky nášho Pána Ježiša Krista. Keď zabúdame na výstrahu Pr 27, 2 a chválime sa sebou, a nie Ježišom a Jeho krížom, meníme sa na akési pseudosvetlá, ktoré zhasnú vtedy, keď by mali najviac svietiť, keď by mali žiariť ako jasné hviezdy vo vesmíre (F 2, 15)... Naše svedomie nás usvedčuje zo záľuby v skutkoch tmy a nahrádzaní pravého svetla evanjelia márnou samochválou. Vtedy nás potešujú Jánove slová: *„Deti moje, toto vám píšem, aby ste nehrešili. Ale ak niekto zhreší, máme obhajcu u Otca, Ježiša Krista, spravodlivého. On je obeťou zmierenia za naše hriechy...“* Amen.

Modlitba:

Všemohúci a láskavý náš nebeský Bože a Otče! Vzdávame česť a chválu Tvojmu svätému menu, keď smieme z Tvojej milosti opustiť hluk sveta a stáť pod Tvojím nebom! Keď Tebe smieme aj my svojim srdcom a piesňou vzdávať vďaku za nesmiernosť i krásu Tvojho stvorenstva. No nadovšetko keď Teba smieme velebiť za Tvoju nekonečnú a nepochopiteľnú lásku, ktorú si dokázal svetu, keď si svojho jednorodeného Syna Ježiša Krista dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho! Amen.

Mgr. Júlia Gabčová, zborová farárka v CZ ECAV České Brezovo